Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (andra avdelningen)

den 10 februari 2021 *

”Överklagande – Dumpning – Import av ferrokisel med ursprung i Ryssland – Förordning (EG) nr 1225/2009 – Artikel 11.9 och 11.10 – Avslag på ansökningar om återbetalning av erlagd antidumpningstull – Konstruerat exportpris – Bedömning av om antidumpningstullarna återspeglas i återförsäljningspriser och i påföljande försäljningspriser i Europeiska unionen – Skyldighet att tillämpa samma metoder som vid den undersökning som ledde till införandet av antidumpningstullen – Förändrade omständigheter – Avdrag för erlagd antidumpningstull – Avgörande bevis”

I mål C-56/19 P,

angående ett överklagande enligt artikel 56 i stadgan för Europeiska unionens domstol, som ingavs den 25 januari 2019,

RFA International LP, med säte i Calgary (Kanada), företrätt av B. Evtimov, advokat, M. Krestiyanova och E. Borovikov, avocats, N. Tuominen, avocată, samt av D. O’Keeffe, solicitor,

klagande,

i vilket den andra parten är:

Europeiska kommissionen, inledningsvis företrädd av J.-F. Brakeland, A. Demeneix och P. Němečková, därefter av M. J.-F. Brakeland och P. Němečková, samtliga i egenskap av ombud,

svarande i första instans

meddelar

DOMSTOLEN (andra avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden A. Arabadjiev, domstolens ordförande K. Lenaerts, tillika tillförordnad domare på andra avdelningen, samt domarna A. Kumin, T. von Danwitz och P.G. Xuereb (referent),

generaladvokat: M. Campos Sánchez-Bordona

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

och efter att den 9 juli 2020 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

* Rättegångsspråk: engelska.

Dom

1 RFA International LP (nedan kallat RFA) har yrkat att domstolen ska upphäva den dom som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 15 november 2018, RFA International/kommissionen (T-113/15, ej publicerad, EU:T:2018:783) (nedan kallad den överklagade domen). Genom denna dom ogillade tribunalen RFA:s talan om fullständig eller delvis ogiltigförklaring av kommissionens genomförandebeslut C(2014) 9805 final, C(2014) 9806 final, C(2014) 9807 final, C(2014) 9808 final, C(2014) 9811 final, C(2014) 9812 final och C(2014) 9816 final av den 18 december 2014 avseende ansökningar om återbetalning av antidumpningstullar som erlagts på import av ferrokisel med ursprung i Ryssland (nedan kallade de omtvistade besluten).

Tillämpliga bestämmelser

2 Skäl 17 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 343, 2009, s. 51, och rättelser i EUT L 7, 2010, s. 22, och EUT L 44, 2016, s. 20), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 37/2014 av den 15 januari 2014 (EUT L 18, 2014, s. 1) (nedan kallad grundförordningen), som var i kraft den dag då de omtvistade besluten antogs, har följande lydelse:

”Det bör … föreskrivas att vid varje ny beräkning av dumpningen, som kräver en rekonstruktion av exportpriser, tullar inte ska behandlas som en kostnad som uppkommit mellan import och återförsäljning om tullen i fråga återspeglas i priset på de produkter som är föremål för åtgärder i unionen.”

3 Artikel 2 i denna förordning innehöll bestämmelser om fastställande av dumpning. Punkterna 8 och 9 i denna artikel avsåg exportpriserna och hade följande lydelse:

”8. Exportpriset skall vara det pris som faktiskt betalas eller skall betalas för produkten när den säljs på export från exportlandet till gemenskapen.

9. I de fall då det inte finns något exportpris eller då exportpriset förefaller otillförlitligt på grund av förhållandet eller ett kompensationsarrangemang mellan exportören och importören eller en tredje part, får exportpriset konstrueras på grundval av det pris till vilket de importerade produkterna första gången säljs vidare till en oberoende köpare eller, om produkterna inte säljs vidare till en oberoende köpare eller inte säljs vidare i samma skick som de importerats, på någon annan skälig grund.

I dessa fall ska justeringar göras för alla omkostnader, inbegripet tullar och skatter som har tillkommit mellan importen och återförsäljningen samt förväntad vinst, i syfte att fastställa ett tillförlitligt exportpris vid gemenskapens gräns.

De poster som ska justeras ska inbegripa de som normalt belastar en importör men som betalas av en annan part inom eller utanför gemenskapen och som förefaller vara förbunden med eller ha ingått ett kompensationsarrangemang med importören eller exportören; dessa poster inbegriper sedvanliga transport-, försäkrings-, hanterings-, lastnings- och därmed sammanhängande kostnader, tullar, eventuella antidumpningstullar och andra avgifter som ska betalas i importlandet vid import eller återförsäljning av varorna, samt en skälig marginal som ska täcka försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst.”

4 I artikel 2.10 i nämnda förordning föreskrevs följande avseende jämförelsen mellan exportpriset och normalvärdet:

”En rättvis jämförelse ska göras mellan exportpriset och normalvärdet. Denna jämförelse ska göras i samma handelsled och avse försäljningar som ligger så nära varandra i tiden som möjligt och med hänsyn tagen till andra olikheter som påverkar prisernas jämförbarhet. Om normalvärdet och det fastställda exportpriset inte är direkt jämförbara ska i varje särskilt fall hänsyn i form av justeringar tas till olikheter i de faktorer som påstås och konstateras påverka priserna och därmed prisernas jämförbarhet. …”

5 I artikel 11.8 i samma förordning reglerades förfarandet för återbetalning av uttagna tullar. Bestämmelsen hade följande lydelse:

”Utan hinder av punkt 2 kan en importör begära återbetalning av tull som tagits ut, om det framkommer att den dumpningsmarginal som ligger till grund för den erlagda tullen har slopats eller sänkts till en nivå som är lägre än den gällande tullsatsen.

Vid begäran om återbetalning av antidumpningstull ska importören inge en ansökan till kommissionen. …

En ansökan om återbetalning ska anses vara vederbörligen styrkt endast om den innehåller exakta uppgifter om storleken på den återkrävda antidumpningstullen samt alla tullhandlingar avseende beräkning och betalning av detta belopp. Den ska även innehålla bevisning om de normalvärden och exportpriser till gemenskapen som under en representativ period gäller för den exportör eller producent som omfattas av tullen. …

Kommissionen ska besluta huruvida och i vilken omfattning ansökan ska bifallas och kan närsomhelst fatta beslut att inleda en interimsöversyn, varvid de uppgifter och resultat som framkommer vid översynen, som ska utföras i enlighet med de bestämmelser som gäller för denna typ av översyn, ska användas för att fastställa huruvida och i vilken omfattning en återbetalning är berättigad. …”

6 I artikel 11.9 och 11.10 i grundförordningen föreskrevs följande:

”9. Vid varje undersökning avseende översyn eller återbetalning som utförs enligt denna artikel ska kommissionen, med beaktande av artikel 2, särskilt punkterna 11 och 12 i denna, och artikel 17, under förutsättning att omständigheterna är oförändrade, tillämpa samma metoder som vid den undersökning som ledde till införandet av tullen i fråga.

10. Vid varje undersökning som utförs enligt denna artikel ska kommissionen granska exportprisernas tillförlitlighet enligt artikel 2. Om det beslutas att exportpriset ska konstrueras enligt artikel 2.9 ska detta dock beräknas utan avdrag för den antidumpningstull som betalats, om avgörande bevis framläggs för att tullen i fråga återspeglas korrekt i återförsäljningspriser och i påföljande försäljningspriser i gemenskapen.”

7 Kommissionen har definierat riktlinjerna för tillämpningen av artikel 11.8 i grundförordningen i sitt tillkännagivande om återbetalning av antidumpningstullar (EUT C 164, 2014, s. 9).

8 I punkt 4.1 b i nämnda tillkännagivande, med rubriken ”Tillämpning av artikel 11.10 i grundförordningen”, anges följande:

”Om exportpriset konstrueras enligt artikel 2.9 i grundförordningen, ska kommissionen beräkna det utan avdrag för beloppet av betald antidumpningstull när det kan bevisas att tullen återspeglas i återförsäljningspriset och försäljningspriset i senare led i EU. Kommissionen bedömer om en ökning i försäljningspriset till icke närstående kunder i EU mellan den ursprungliga undersökningsperioden och undersökningsperioden under återbetalningsärendet inbegriper antidumpningstullarna.”

Bakgrund till tvisten

9 Bakgrunden till tvisten återges i punkterna 1–30 i den överklagade domen och kan sammanfattas enligt följande.

10 RFA är ett kommanditbolag med säte i Kanada. Genom sitt schweiziska dotterbolag köper, säljer, importerar och lagrar RFA ferrokisel med ursprung i Ryssland i Europeiska unionen. Produkten i fråga tillverkas av två systerbolag med säte i Ryssland, nämligen Chelyabinsk Electrometallurgical Integrated Plant OAO (nedan kallat CHEMK) och Kuzneckie Ferrosplavy OAO (nedan kallat KF).

11 Till följd av ett klagomål från Comité de liaison des industries ferroalliages, som är en sammanslutning av europeiska producenter av ferrolegeringar, antog Europeiska unionens råd den 25 februari 2008 förordning (EG) nr 172/2008 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och om slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av ferrokisel med ursprung i Folkrepubliken Kina, Egypten, Kazakstan, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien och Ryssland (EUT L 55, 2008, s. 6). På grund av förhållandet mellan RFA och de två exportföretag som nämns i föregående punkt, fastställdes exportpriset till unionen i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen.

12 Enligt artikel 1.2 i förordning nr 172/2008 var den slutgiltiga antidumpningstullsats som skulle tillämpas på nettopriset fritt unionens gräns, före tull, 22,7 procent på de produkter som tillverkades av CHEMK och KF.

13 CHEMK och KF väckte talan vid tribunalen om delvis ogiltigförklaring av förordning nr 172/2008 i den del den avsåg dem. De båda bolagens talan om ogiltigförklaring av denna förordning ogillades av tribunalen genom dom av den 25 oktober 2011, CHEMK och KF/rådet (T-190/08, EU:T:2011:618). Nämnda bolags överklagande av denna dom ogillades av domstolen genom dom av den 28 november 2013, CHEMK och KF/rådet (C-13/12 P, ej publicerad, EU:C:2013:780).

14 Efter det att samma bolag den 30 november 2009 hade begärt partiell interimsöversyn antog rådet, den 16 januari 2012, genomförandeförordning (EU) nr 60/2012 om avslutande av den partiella interimsöversynen enligt artikel 11.3 i förordning (EG) nr 1225/2009 av de antidumpningsåtgärder som tillämpas på import av ferrokisel med ursprung i bland annat Ryssland (EUT L 22, 2012, s. 1). De gällande antidumpningsåtgärna ändrades inte.

15 CHEMK och KF ifrågasatte den fortsatta tillämpningen i denna genomförandeförordning av den nivå på antidumpningstullen som hade fastställts i förordning nr 172/2008 och väckte talan vid tribunalen, vilken ogillade deras talan genom dom av den 28 april 2015, CHEMK och KF/rådet (T-169/12, EU:T:2015:231). Bolagens överklagande av denna dom ogillades av domstolen genom beslut av den 9 juni 2016, CHEMK och KF/rådet (C-345/15 P, ej publicerat, EU:C:2016:433).

16 Mellan den 30 juli 2009 och den 10 december 2010 ingav RFA, med stöd av artikel 11.8 i grundförordningen, till kommissionen en första rad av ansökningar om återbetalning av antidumpningstullar som bolaget hade betalt under perioden från den 7 januari 2009 till den 10 december 2010 för import av CHEMK:s och KF:s produkter. Undersökningen avseende

återbetalning avsåg perioden från den 1 oktober 2008 till den 30 september 2010. Kommissionen delade upp denna period i två delar vid beräkningen av de nya dumpningsmarginalerna. Den första perioden löpte från den 1 oktober 2008 till den 30 september 2009 (nedan kallad den första undersökningsperioden avseende återbetalning) medan den andra perioden sträckte sig från den 1 oktober 2009 till den 30 september 2010 (nedan kallad den andra undersökningsperioden avseende återbetalning).

17 Genom kommissionens beslut C(2012) 5577 final, C(2012) 5585 final, C(2012) 5588 final, C(2012) 5595 final, C(2012) 5596 final, C(2012) 5598 final, C(2012) och C(2012) 5611 final av den 10 augusti 2012 avseende RFA:s ansökningar om återbetalning av erlagd antidumpningstullar på import av ferrokisel med ursprung i Ryssland, biföll nämnda myndighet ansökningarna om återbetalning avseende den första undersökningsperioden avseende återbetalning och avslog ansökningarna som avsåg den andra undersökningsperioden avseende återbetalning. RFA bestred detta avslag vid tribunalen, som ogillade RFA:s talan genom dom av den 17 mars 2015, RFA International/kommissionen (T-466/12, EU:T:2015:151). RFA:s överklagande av denna dom ogillades av domstolen genom dom av den 4 maj 2017, RFA International/kommissionen (C-239/15 P, ej publicerad, EU:C:2017:337).

18 Mellan den 1 mars 2011 och den 26 juni 2013 ingav RFA till kommissionen en andra rad av ansökningar om återbetalning av antidumpningstullar som bolaget hade betalt under perioden från den 1 oktober 2010 till den 28 december 2012 för import av CHEMK:s och KF:s produkter. Den undersökning avseende återbetalning som kommissionen inledde med anledning av denna nya begäran avsåg perioden från den 1 oktober 2010 till den 31 december 2012. Perioden delades upp i två delar vid beräkningen av de nya dumpningsmarginalerna. Den första perioden löpte från den 1 oktober 2010 till den 31 december 2011 (nedan kallad den tredje undersökningsperioden avseende återbetalning) och den andra perioden från den 1 januari 2012 till den 31 december 2012 (nedan kallad den fjärde undersökningsperioden avseende återbetalning).

19 Den 18 december 2014 antog kommissionen de omtvistade besluten. I avsnittet om konstruktion av exportpriset avslog kommissionen bland annat RFA:s begäran, enligt artikel 11.10 i grundförordningen, om att inte dra av antidumpningstullen från det konstruerade exportpriset. Tribunalen sammanfattade skälen till detta avslag i punkt 25 i den överklagade domen:

”Kommissionen [angav] att den inte kunde bifalla sökandens begäran enligt artikel 11.10 i grundförordningen … om att antidumpningstullen inte skulle dras av från det första återförsäljningspriset till en oberoende köpare i unionen vid beräkningen av det konstruerade exportpriset. Sökanden motiverade denna begäran med att dessa tullar, enligt sökanden, återspeglades korrekt i återförsäljningspriset, såsom detta hade angetts för den första och den andra undersökningsperioden avseende återbetalning. Sökanden anförde att dess priser, som fastställts som [priser ’kostnad, försäkring, frakt’ (cif)], hade ökat med 77 procent respektive 102 procent mellan den undersökningsperiod som ledde till förordning [nr 172/2008], som sträckte sig från den 1 oktober 2005 till den 30 september 2006, och den tredje och den fjärde undersökningsperioden avseende återbetalning. Vad avser priserna ’fritt fabrik’ ökade de med 193 procent mellan den undersökningsperiod som ledde till förordning [nr 172/2008] och den tredje undersökningsperioden avseende återbetalning. I motsats till vad som var fallet för den första och den andra undersökningsperioden avseende återbetalning, ansåg kommissionen emellertid inte att den hade tillgång till uppgifter som styrkte att antidumpningstullen återspeglades i återförsäljningspriserna till oberoende köpare i unionen. Kommissionen underströk dels att de priser som sökanden lade fram, vilka fastställdes som priser ’fritt fabrik’ och [’cif’], just var priser som inte inbegrep antidumpningstullar, dels att priserna ’levererat förtullat’ vid den första försäljningen till en oberoende köpare i unionen skulle täcka alla kostnader i tidigare led, inklusive antidumpningstullar. De sifferuppgifter som sökanden hade tillhandahållit var emellertid inte övertygande i detta avseende, bland annat eftersom de återspeglade medelvärden och följaktligen inte har något direkt samband med de transaktioner för vilka återbetalning av antidumpningstullar begärdes. Vad gäller den tredje undersökningsperioden avseende återbetalning påpekade kommissionen att en av producenterna sålde

med förlust till sökanden med avseende på viss försäljning. Kommissionen påpekade även att kostnaderna var inkonsekventa i förhållande till produkternas destination. Vad beträffar den fjärde undersökningsperioden avseende återbetalning … angav kommissionen [i punkterna 84–85 och 87 i de omtvistade besluten] att återförsäljningspriserna efter importen till unionen i 99 procent av fallen inte återspeglade antidumpningstullarna, eftersom de inte täckte [alla] kostnader, inklusive antidumpningstullar. Kommissionen tillade i detta avseende att mellan den undersökningsperiod som ledde till förordning [nr 172/2008] och den tredje undersökningsperioden avseende återbetalning hade produktionskostnaderna för de produkter som CHEMK och KF sålde i unionen ökat med 100 procent, för att därefter under den fjärde undersökningsperioden avseende återbetalning öka till 109 procent."

20 Mot bakgrund av dessa omständigheter och efter att ha gjort de justeringar som var nödvändiga för att säkerställa en rättvis jämförelse i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen mellan exportpriset och normalvärdet, som kommissionen för detta ändamål sänkte till nivån "fritt fabrik", fastställde nämnda myndighet en dumpningsmarginal på 40,8 procent för den tredje undersökningsperioden avseende återbetalning och på 42,8 procent för den fjärde undersökningsperioden avseende återbetalning. Eftersom dessa dumpningsmarginaler översteg den antidumpningstullsats på 22,7 procent som fastställdes i förordning nr 172/2008, avslog kommissionen RFA:s ansökningar om återbetalning.

21 Efter offentliggörandet av ett tillkännagivande om att giltighetstiden snart kommer att löpa ut för antidumpningsåtgärderna enligt förordning nr 172/2008 begärde Comité de liaison des industries ferroalliages den 28 november 2012 att en översyn av dessa åtgärder skulle inledas. Kommissionen ansåg att tillräckliga bevis hade lagts fram för detta ändamål och offentliggjorde den 28 februari 2013 ett tillkännagivande om inledande av en översyn vid giltighetstidens utgång av de antidumpningsåtgärder som tillämpas på import av ferrokisel med ursprung i Folkrepubliken Kina och Ryssland (EUT C 58, 2013, s. 15). Undersökningen beträffande fortsatt eller återkommande dumpning omfattade perioden från den 1 januari till den 31 december 2012. Undersökningen av sannolikheten för fortsatt eller återkommande skada gjordes med avseende på den fyraårsperiod som sträckte sig från den 1 januari 2009 till den 31 december 2012.

22 Den 9 april 2014 antog kommissionen genomförandeförordning (EU) nr 360/2014 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av ferrokisel med ursprung i Folkrepubliken Kina och Ryssland efter en översyn vid giltighetstidens utgång i enlighet med artikel 11.2 i förordning (EG) nr 1225/2009 (EUT L 107, 2014, s. 13). I denna genomförandeförordning preciserade kommissionen bland annat att under undersökningsperioden för år 2012 återspeglade återförsäljningspriset till en oberoende köpare i unionen i 99 procent av fallen inte nivån på antidumpningstullarna och att det, under dessa omständigheter, var nödvändigt att dra av dem från detta pris för att komma fram till det konstruerade exportpriset. Jämförelsen mellan normalvärdet och det på detta sätt uträknade konstruerade exportpriset, som gjordes med beaktande av diverse justeringar för att göra en rättvis jämförelse i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen, föranledde kommissionen att dra slutsatsen att det förelåg en dumpningsmarginal, uttryckt i procent av priset, fritt unionens gräns, före tull, på 43 procent för undersökningsperioden avseende fortsatt eller återkommande dumpning från den 1 januari till den 31 december 2012. Kommissionen bibehöll följaktligen den antidumpningstull på 22,7 procent som tillämpades på export av CHEMK:s och KF:s produkter sedan ikraftträdandet av förordning nr 172/2008. Bolagens talan mot nämnda genomförandeförordning ogillades av tribunalen genom dom av den 15 november 2018, CHEMK och KF/kommissionen (T-487/14, EU:T:2018:792). Den domen överklagades inte.

Förfarandet vid tribunalen och den överklagade domen

23 Genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 4 mars 2015 väckte RFA talan om fullständig eller delvis ogiltigförklaring av de omtvistade besluten. Till stöd för sin talan åberopade RFA tre grunder. RFA har i sitt överklagande endast tagit upp tribunalens svar på den andra av dessa grunder.

24 Genom den andra grunden gjorde RFA i huvudsak gällande att kommissionen, genom att ändra den metod som användes för att bedöma huruvida antidumpningstullarna återspeglades i försäljningspriserna i unionen, utan att detta motiverades av ändrade omständigheter, hade åsidosatt artikel 11.9 och 11.10 i grundförordningen. Enligt RFA hade kommissionen fastställt dessa priser mot bakgrund av produktionskostnaderna för ferrokisel i Ryssland, såsom dessa såg ut vid tidpunkten för den tredje och den fjärde undersökningsperioden avseende återbetalning, i stället för att analysera dem mot bakgrund av återförsäljningspriserna i unionen, såsom de hade fastställts i samband med tidigare undersökningar och, i synnerhet, i samband med översynen som ledde till antagandet av genomförandeförordning nr 60/2012. Enligt RFA skulle tillämpningen av samma metod som den som användes vid interimsöversynen ha föranlett kommissionen att, vid beräkningen av det konstruerade exportpriset, inte dra av antidumpningstull som hade erlagts under den tredje och den fjärde undersökningsperioden avseende återbetalning från det första återförsäljningspriset till en oberoende köpare i unionen, eftersom nämnda tull i sin helhet återspeglas i de sistnämnda priserna.

25 Genom den överklagade domen ogillade tribunalen talan i dess helhet och förpliktade RFA att ersätta rättegångskostnaderna. I sin bedömning av den andra grunden fann tribunalen bland annat följande:

”69 … vad beträffar tillämpningen av artikel 11.10 i grundförordningen, är det, om det sker en betydande förändring av produktionskostnaderna för de ifrågavarande produkterna mellan den undersökningsperiod som tidigare beaktats och den nya undersökningsperioden, berättigat att kommissionen när den bedömer huruvida antidumpningstullarna återspeglas korrekt i återförsäljningspriser för dessa produkter i unionen under den sistnämnda perioden, inte beaktar de återförsäljningspriser som tillämpats under den förstnämnda perioden, utan de kostnader som konstaterats under den nya undersökningsperioden. Dessa överväganden gäller även om en annan metod kan anses ha tillämpats än den som tillämpades vid en tidigare undersökning, som i det nu aktuella fallet, i motsats till vad kommissionen i första hand har gjort gällande i de [omtvistade] besluten …

70 Syftet med denna praxis är att säkerställa att analysen vid jämförelsen av komplicerade ekonomiska fall är tillförlitlig, inte bara för att kunna motivera att de åtgärder som antagits med stöd av antidumpningsförordningen är välgrundade utan även för att kunna säkerställa iakttagandet av en allmän rättsprincip inom unionsrätten, nämligen principen om likabehandling, i förhållande till de aktörer som kan komma att omfattas av sådana åtgärder. Med hänsyn till att det måste kunna säkerställas att den ekonomiska analysen är tillförlitlig vid jämförelsen av situationerna vid de två olika tidpunkterna är det i princip motiverat att tillämpa samma metod. Detta gäller emellertid inte när de relevanta parametrarna har ändrats i sådan omfattning att den metod som tidigare användes inte längre är lämplig att använda då den inte längre kan ge ett tillförlitligt resultat. I förevarande fall rör det sig om ett resultat som ska användas för att bedöma huruvida antidumpningstullarna korrekt har återspeglats i återförsäljningspriserna och i påföljande försäljningspriser i unionen (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 18 september 2014, Valimar, C-374/12, EU:C:2014:2231, punkterna 50 och 59). Även om produktionskostnaderna har ökat avsevärt mellan de två perioder som jämförs innebär emellertid inte nödvändigtvis en höjning av återförsäljningspriserna i unionen, även om den är betydande – vilket kommissionen har gjort gällande – att det kan garanteras att antidumpningstullarna återspeglas korrekt, det vill säga att de till fullo återspeglas i prissättningen. Produktionskostnaderna kan ha ökat mer än priserna. Även om de nya priserna är högre än de tidigare priserna, jämte antidumpningstullarna, innebär det inte, i detta fall, att de berörda aktörerna har valt att återspegla antidumpningstullarna korrekt med hänsyn till att deras produktionskostnader har förändrats.

71 De argument som sökanden anfört i förevarande mål föranleder inte någon annan bedömning. Till skillnad från vad sökanden i sak har gjort gällande, medför till att börja med artikel 11.10 i grundförordningen inte på något sätt – i den mån den rör frågan huruvida ’tullen i fråga återspeglas korrekt i återförsäljningspriser’ – att endast det belopp som motsvarar

antidumpningstullen ska inkluderas i de nya försäljningspriserna utöver det tidigare tillämpade återförsäljningspriset för att den frågan ska kunna besvaras jakande. En tilläggstull ’återspeglas [endast] korrekt’ i förhållande till andra vanligtvis uppburna kostnader om den läggs ihop med dessa andra kostnader. Även om dessa andra kostnader ökar men återförsäljningspriset ökar i mindre mån, läggs tullen i praktiken emellertid endast delvis eller inte alls ihop med de andra kostnaderna, trots att ett belopp som motsvarar tullen har lagts på det tidigare tillämpade återförsäljningspriset. Utdraget ur kommissionens tillkännagivande om återbetalning av antidumpningstullar … är inte på något sätt oförenlig med denna bedömning. Detsamma gäller den dom av den 18 november 2015, Einhell Germany m.fl./kommissionen (T-73/12, EU:T:2015:865), vilken … har åberopats av sökanden. Det anges i synnerhet i punkt 155 i den domen, läst i sitt sammanhang, att en annan metod än en jämförelse av de återförsäljningspriser som tillämpas i unionen före och efter införandet av en antidumpningstull kan vara lämplig för att fastställa huruvida en sådan tull återspeglas i de nya återförsäljningspriserna i unionen.

72 Beträffande de konkreta omständigheterna i målet, bör det när det gäller den fjärde undersökningsperioden avseende återbetalning, avseende år 2012, påpekas att kommissionen i de [omtvistade] besluten, till exempel i punkt 85 i beslut C(2014) 9805 final, slog fast att produktionskostnaderna hade ökat kraftigt jämfört med den ursprungliga undersökningsperioden, med 109 procent, vilket, bland annat i förevarande mål, inte i sak har bestritts av sökanden. Vid fastställandet av huruvida antidumpningstullarna återspeglades korrekt i de återförsäljningspriser som tillämpats i unionen av sökanden för CHEMK:s och KF:s räkning under den fjärde undersökningsperioden avseende återbetalning var det, under dessa omständigheter, motiverat att kommissionen beaktade de produktionskostnader som konstaterats år 2012, i stället för de återförsäljningspriser som använts under den ursprungliga undersökningen.

73 Såsom kommissionen konstaterade i de [omtvistade] besluten, till exempel i skäl 84 i beslut C(2014) 9805 final, är det emellertid i en situation där återförsäljningspriserna i unionen endast i 1 procent av fallen täcker produktionskostnaden, inklusive antidumpningstullen, långt ifrån styrkt att dessa tullar faktiskt återspeglas korrekt.

74 Inte ens en ökning av återförsäljningspriserna med mer än 100 procent mellan den ursprungliga undersökningsperioden och den fjärde undersökningsperioden avseende återbetalning, som sökanden har hänvisat till, räcker i det här sammanhanget för att styrka att antidumpningstullarna till fullo har återspeglats under den sistnämnda perioden. Det räcker nämligen, såsom anges i korthet i punkt 70 ovan, att produktionskostnaderna har ökat med mer än de priser som tillämpats för att dessa – med beaktande av förändringen i produktionskostnaderna – inte ska anses återspegla antidumpningstullarna korrekt. Detta styrks i princip av den omständigheten, som åberopats av kommissionen, att produktionskostnaden, inklusive antidumpningstullen, i 99 procent av fallen inte täcktes av återförsäljningspriserna i unionen år 2012.

75 Det var således riktigt av kommissionen att dra av antidumpningstullen från det pris till vilket produkten för första gången såldes vidare till en oberoende köpare i unionen för att beräkna det konstruerade exportpriset för den fjärde undersökningsperioden avseende återbetalning, eftersom det inte hade styrkts att antidumpningstullen återspeglades korrekt i det första av dessa två priser.

…

77 Kommissionen har emellertid med rätta gjort gällande, vilket framgår av de [omtvistade] besluten, till exempel av skäl 78 i beslut C(2014) 9805 final, att analysen av återförsäljningspriserna i unionen för att fastställa i vilken mån de återspeglar antidumpningstullarna, ska göras i handelsledet efter betalningen av tullen, det vill säga, per definition, i ett handelsled där priset återspeglar ytterligare kostnader utöver de kostnader som beaktats i ledet för priser ’fritt fabrik’ eller [’cif’]. Det ska härvid betonas att när det i grundförordningen föreskrivs att vissa priser ska justeras i ett annat handelsled än det led i vilket de tillämpas, är syftet med det att säkerställa en

rättvis jämförelse av priser som inte nödvändigtvis återspeglar samma prestationer. I artikel 2.10 d i grundförordningen … föreskrivs att en rättvis jämförelse mellan exportpriset och normalvärdet kan kräva justeringar som beaktar de olika handelsled i vilka dessa priser har tillämpats. Så är emellertid inte fallet när det bara handlar om att bedöma återförsäljningspriserna i unionen mot bakgrund av artikel 11.10 i grundförordningen, som inte föreskriver sådana justeringar. Såvitt det, för tillämpningen av denna bestämmelse, i vissa situationer som den här aktuella är motiverat att kommissionen vid analysen av återförsäljningspriserna beaktar alla omkostnader som har tillkommit före denna återförsäljning …, skulle en analys av de priser som fastställts i skedet för priser 'fritt fabrik' eller ['cif'] vara inkonsekvent, även om antidumpningstullarna läggs till dessa priser på ett artificiellt sätt vilket sökanden gör gällande har skett, det vill säga utan att beakta ett visst antal omkostnader som har tillkommit före denna återförsäljning. Dessutom är det i sådana situationer inte nödvändigt att göra en jämförelse av återförsäljningspriserna i unionen mellan två på varandra följande perioder. En sådan jämförelse skulle, liksom i förevarande fall, kunna påverkas av den bristande tidsmässiga samstämmigheten för de handelsskeden då importörerna av produkterna i fråga fakturerade de första oberoende köparna i unionen. Däremot är det nödvändigt att kontrollera om de uppgifter som importören i fråga har lämnat visar att det pris som dessa köpare faktiskt har betalat under undersökningsperioden återspeglar antidumpningstullarna korrekt. Det har i de [omtvistade] besluten angetts, vilket inte bestridits av sökanden, att denne under den perioden huvudsakligen sålde produkterna på grundval av priset 'levererat förtullat', det vill säga innefattande alla omkostnader som uppkommer före leveransen, vilket kunde underlätta den ovannämnda kontrollen.

78 Följaktligen kunde sökanden inte stödja sig på prisutvecklingen under skedet för priser 'fritt fabrik' eller ['cif'], även om antidumpningstullar lades till, för att styrka att antidumpningstullarna återspeglades i dennes återförsäljningspriser i unionen under den tredje undersökningsperioden avseende återbetalning. Sökanden borde ha lagt fram tillräcklig bevisning för att de priser 'levererat förtullat' som denne tillämpade under perioden i fråga, täckte alla omkostnader som hade tillkommit under det skedet rörande produkterna i fråga, inklusive antidumpningstullarna, vilket sökanden inte kunde göra. Det var således riktigt av kommissionen att göra avdrag för antidumpningstullen från det pris till vilket produkten för första gången såldes vidare till en oberoende köpare i unionen för att beräkna det konstruerade exportpriset för den tredje undersökningsperioden avseende återbetalning, eftersom det inte hade styrkts att antidumpningstullen återspeglades korrekt i det första av dessa två priser. Följaktligen är det inte nödvändigt att pröva parternas argument rörande tillförlitligheten eller metoden för att beräkna dessa priser 'fritt fabrik' eller ['cif']. Vad gäller sökandens påstående, i repliken, att även en jämförelse av återförsäljningspriserna i skedet 'levererat förtullat' skulle resultera i att det fanns grund för en partiell återbetalning av tull, bör det under alla förhållanden påpekas att detta är otillräckligt styrkt för att kunna beaktas vid lagenlighetsprövningen av de [omtvistade] besluten (se, för ett liknande resonemang, dom av den 17 mars 2015, RFA International/kommissionen, T-466/12, EU:T:2015:151, punkt 44 och där angiven rättspraxis).

79 Härav följer att talan inte heller kan bifallas såvitt avser klagandens andra grund, nämligen att artikel 11.9 och 11.10 i grundförordningen har åsidosatts vid beräkningen av exportpriset."

Parternas yrkanden vid domstolen

26 RFA har yrkat att domstolen ska

– upphäva den överklagade domen,

– slutligt avgöra målet, om detta är färdigt för avgörande,

– i andra hand återförvisa målet till tribunalen för avgörande, och

– förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna i förfarandena vid domstolen och tribunalen.

27 Kommissionen har yrkat att domstolen ska

– ogilla överklagandet, och

– förplikta RFA att ersätta rättegångskostnaderna.

Prövning av överklagandet

28 RFA har åberopat två grunder till stöd för sitt överklagande. Genom den första grunden, som avser punkterna 69–71 i den överklagade domen, har klaganden kritiserat tribunalen för att ha brustit i motiveringen i den överklagade domen, för att ha gjort en materiellt oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna och för att ha tolkat artikel 11.9 i grundförordningen på ett felaktigt sätt. Genom den andra grunden, som avser punkterna 72–75, 77 och 78 i den överklagade domen, har klaganden kritiserat tribunalen för att ha gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning vid tolkningen av artikel 11.10 i förordningen.

Den första grunden

29 Den första grunden består av två delar. I den första delen av denna grund har klaganden hävdat att den överklagade domen är bristfälligt motiverad, eftersom tribunalen inte bemötte klagandens argument att omständigheterna inte hade förändrats. I den andra delen av denna grund har klaganden kritiserat tribunalen för att ha gjort en materiellt oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna och för att ha gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning vid tolkningen av artikel 11.9 i grundförordningen.

Den första grundens första del: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten

– Parternas argument

30 Genom den första grundens första del har RFA gjort gällande att tribunalen åsidosatte sin motiveringsskyldighet genom att i punkterna 69–71 i den överklagade domen sammanfatta de skäl som klaganden hade anfört avseende kommissionens åsidosättande av artikel 11.9 i grundförordningen, vilket innebar att klagandens argument att omständigheterna inte hade förändrats i den mening som avses i denna bestämmelse aldrig prövades.

31 Klaganden anser vidare att tribunalen, med hänsyn till kraven i artikel 36 i stadgan för Europeiska unionens domstol, inte i tillräcklig utsträckning redogjorde för skälen till att den kommit fram till sin slutsats avseende artikel 11.9 i grundförordningen.

32 Kommissionen anser att överklagandet inte kan vinna bifall såvitt avser den första grundens första del.

– Domstolens bedömning

33 Tribunalens skyldighet att motivera sina domar enligt artiklarna 36 och 53 första stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol innebär, enligt fast rättspraxis, inte någon skyldighet för denna att lämna en uttömmande redogörelse för vart och ett av de resonemang som parterna i tvisten fört. Motiveringen kan således vara underförstådd, under förutsättning att den ger de berörda möjlighet att få reda på skälen till avgörandet och ger domstolen tillräckligt underlag för att utöva sin kontroll (se,

för ett liknande resonemang, dom av den 14 juni 2016, Commission/McBride m.fl., C-361/14 P, EU:C:2016:434, punkt 61, samt dom av den 25 oktober 2017, PPG och NF/ECHA, C-650/15 P, EU:C:2017:802, punkt 44).

34 Domstolen konstaterar att tribunalen, genom att i punkterna 69–71 i den överklagade domen hänvisa till den betydande ökningen av kostnaderna för produktion av ferrokisel i Ryssland, vilken hade inträffat mellan de två undersökningsperioderna, faktiskt prövade argumentet om förändrade omständigheter.

35 Tribunalen betonade dessutom, bland annat i punkterna 69 och 70 i den överklagade domen, de bakomliggande skälen till sin slutsats angående artikel 11.9 i grundförordningen. Tribunalen fastställde nämligen för det första, med hänvisning till artikel 11.10 i nämnda förordning, i första meningen i punkt 69 i nämnda dom att det var motiverat att kommissionen, vid en betydande förändring av produktionskostnaderna för den aktuella produkten mellan den undersökningsperiod som tidigare beaktats och den nya undersökningsperioden, vid bedömningen av antidumpningstullarnas återspegling på återförsäljningspriserna i unionen under undersökningsperioden, inte beaktade de konstaterade återförsäljningspriserna under den första undersökningsperioden, utan de återförsäljningspriser som konstaterats under den nya perioden. För det andra fastställde tribunalen, som underförstått bemötte klagandens argument avseende ett åsidosättande av artikel 11.9 i grundförordningen, i andra meningen i punkt 69 i den överklagade domen att ”[d]essa överväganden gäller även om en annan metod kan anses ha tillämpats än den som tillämpades vid en tidigare undersökning, som i det nu aktuella fallet, i motsats till vad kommissionen i första hand har gjort gällande i de [omtvistade] besluten”. I punkt 70 i nämnda dom redogjorde tribunalen för skälen till att en ändring av metod under alla omständigheter var motiverad.

36 Under dessa omständigheter finner domstolen att även om klagandens argument prövades kortfattat i den överklagade domen, är tribunalens resonemang icke desto mindre klart och ägnat att göra det möjligt för såväl domstolen att utföra sin domstolsprövning som för klaganden att få kännedom om skälen till att tribunalen implicit underkände klagandens argument att det inte hade skett någon förändring av omständigheterna som kunde motivera en ändring av metod enligt artikel 11.9 i grundförordningen mellan de båda perioderna. Härav följer att tribunalen på så sätt uppfyllde sin motiveringsskyldighet.

37 Denna slutsats påverkas inte av den omständigheten att RFA anser att tribunalens analys i punkterna 69–71 i den överklagade domen är felaktig. Det går nämligen inte att av denna omständighet dra slutsatsen att den överklagade domen är bristfälligt motiverad, eftersom denna oenighet avser frågan huruvida analysen är välgrundad (se, för ett liknande resonemang, beslut av den 14 april 2016, KS Sports/EUIPO, C-480/15 P, ej publicerat, EU:C:2016:266, punkt 47 och där angiven rättspraxis).

38 Enligt fast rättspraxis saknar invändningar och argument som syftar till att visa att en rättsakt inte är välgrundad relevans för en grund som avser avsaknad av, eller otillräcklig, motivering (se, för ett liknande resonemang, dom av den 18 juni 2015, Ipatau/rådet, C-535/14 P, EU:C:2015:407, punkt 37 och där angiven rättspraxis).

39 Mot bakgrund av det ovan anförda kan talan inte vinna bifall såvitt avser den första grundens första del.

Den första grundens andra del: Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning vid tolkningen av artikel 11.9 i grundförordningen och gjorde en materiellt oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna

– Parternas argument

40 Genom den första grundens andra del har RFA gjort gällande att tribunalen, i punkterna 69–71 i den överklagade domen, gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning vid tolkningen av artikel 11.9 i grundförordningen och dessutom gjorde en materiellt oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna.

41 Klaganden har för det första kritiserat tribunalen för att felaktigt ha funnit att kommissionen gjorde en riktig bedömning när den bedömde antidumpningstullarnas återspegling på återförsäljningspriserna i unionen, inte med avseende på det återförsäljningspris som hade identifierats i samband med de tidigare undersökningarna, det vill säga särskilt det återförsäljningspris som ledde till antagandet av förordning nr 172/2008 och de tidigare undersökningarna om återbetalning avseende samma åtgärder, utan med avseende på produktionskostnaderna för ferrokisel i Ryssland. Därigenom tillämpade kommissionen inte samma metod som tidigare, utan att detta motiverades av ändrade omständigheter i den mening som avses i artikel 11.9 i grundförordningen.

42 I detta avseende har RFA preciserat att det i förevarande fall inte har skett någon förändring av omständigheterna som skulle kunna motivera att den metod som tidigare hade använts övergavs. Den ändring som tribunalen beaktade i punkterna 69–71 i den överklagade domen, vilken avsåg ökningen med mer än 100 procent av kostnaderna för produktion av ferrokisel i Ryssland, förelåg och var redan känd av kommissionen vid tidigare undersökningar som genomfördes under åren 2008–2010.

43 Klaganden har i detta avseende gjort gällande att tribunalen, genom att grunda sig på kommissionens antagande att ökningen av produktionskostnaderna för den aktuella produkten inte inträffade förrän under den tredje och den fjärde undersökningsperioden avseende återbetalning, fastställde felaktiga faktiska omständigheter i de ifrågasatta punkterna i den överklagade domen. Dessa felaktiga faktiska omständigheter ledde till felaktiga rättsliga bedömningar som strider mot fast rättspraxis, enligt vilken omständigheterna inte har förändrats i den mening som avses i artikel 11.9 i grundförordningen om de påstådda omständigheterna förelåg redan under tidigare undersökningar (dom av den 3 maj 2018, Distillerie Bonollo m.fl./rådet, T-431/12, EU:T:2018:251).

44 Klaganden har vidare, i sin replik, påpekat att tribunalen missuppfattade de faktiska omständigheterna när den fann att ökningen av produktionskostnaderna, som kommissionen hade åberopat, inte inträffade förrän under den tredje och den fjärde undersökningsperioden avseende återbetalning före antagandet av de omtvistade besluten, trots att denna ökning redan förelåg under de undersökningar som ägde rum under åren 2008–2010.

45 För det andra har klagande i sak kritiserat tribunalen för att den inte konstaterade att kommissionen hade åsidosatt sin bevisbörda enligt rättspraxis avseende artikel 11.9 i grundförordningen (dom av den 19 september 2013, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/rådet, C-15/12 P, EU:C:2013:572, punkterna 17 och 18), eftersom kommissionen ändrade metoden, utan att för den skull ha visat att omständigheterna hade förändrats.

46 För det tredje anser klaganden att de skäl som tribunalen angav i punkt 70 i den överklagade domen visar att den ändring av metod som därigenom hade gjorts var motiverad av den omständigheten att den nya metoden, som kommissionen tillämpade inom ramen för den tredje och den fjärde undersökningsperioden avseende återbetalning, var ”lämpligare”. Enligt klaganden åsidosatte tribunalen därigenom den rättspraxis enligt vilken det, för att rättfärdiga en ändring av metod, inte är

tillräckligt att en ny metod är lämpligare än den äldre, om den senare är förenlig med artikel 2 i grundförordningen (dom av den 8 juli 2008, Huvis/rådet, T-221/05, ej publicerad, EU:T:2008:258, punkt 50).

47 Klaganden har dessutom kritiserat tribunalens konstaterande i punkt 70 i den överklagade domen, enligt vilket ändringen av metod säkerställde såväl en soliditet i analysen vid jämförelsen av komplicerade ekonomiska situationer som likabehandling av aktörer som kan bli föremål för samma åtgärder.

48 För det fjärde har RFA bestritt kommissionens påstående att artikel 11.9 i grundförordningen inte är tillämplig i förevarande fall, eftersom frågan om ett eventuellt avdrag för erlagda antidumpningstullar från exportpriset inte kunde uppkomma inom ramen för den ursprungliga undersökning som ledde till förordning nr 172/2008.

49 Enligt klaganden är kommissionens argument felaktigt både i faktiskt och rättsligt hänseende.

50 Detta övervägande stöds, vad gäller de faktiska omständigheterna, av själva föremålet för detta överklagande, i den mån det inte avser konstruerandet av exportpriset, såsom kommissionen har tolkat det, utan ändringen av metod för beräkning av dumpningsmarginalen mellan den ursprungliga undersökning som ledde till antagandet av förordning nr 172/2008 och den tredje och den fjärde undersökningsperioden avseende återbetalning.

51 Klaganden har i rättsligt hänseende för det första gjort gällande att om kommissionens uppfattning godtogs, skulle detta leda till att artikel 11.9 i grundförordningen förlorade sin verkan, eftersom det aldrig skulle göras någon ursprunglig undersökning med ett konstruerat exportpris, vid vars beräkning erlagd antidumpningstull skulle beaktas. För det andra är även kommissionens förstulna försök att ändra motiveringen rättsligt felaktigt, eftersom varken kommissionen – vare sig inom ramen för det administrativa förfarande som föregick antagandet av de omtvistade besluten eller under förfarandet vid tribunalen – eller tribunalen på något sätt låtit förstå att denna bestämmelse inte är tillämplig i förevarande fall.

52 Kommissionen anser att den andra delen av den första grunden till viss del inte kan tas upp till sakprövning och till viss del är verkningslös eller i vart fall saknar grund.

– Domstolens bedömning

53 Enligt artikel 11.9 i grundförordningen ska kommissionen, vid varje undersökning avseende översyn, med beaktande av bland annat bestämmelserna i artikel 2 i denna, under förutsättning att omständigheterna är oförändrade, tillämpa samma metoder som vid den undersökning som ledde till införandet av tullen i fråga.

54 Enligt domstolens praxis ska det undantag som tillåter institutionerna att tillämpa en annan metod vid översynen än vid den ursprungliga undersökningen när omständigheterna är förändrade ges en restriktiv tolkning. En avvikelse eller ett undantag från en huvudregel ska nämligen tolkas restriktivt (dom av den 19 september 2013, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/rådet, C-15/12 P, EU:C:2013:572, punkt 17 och där angiven rättspraxis).

55 Domstolen betonar härvidlag att bevisbördan åligger institutionerna som ska visa att omständigheterna har förändrats, så att de kan tillämpa en annan metod vid översynen än den som tillämpades vid den ursprungliga undersökningen (dom av den 19 september 2013, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/rådet, C-15/12 P, EU:C:2013:572, punkt 18).

56 Kravet på en restriktiv tolkning ger emellertid inte institutionerna någon möjlighet att tolka och tillämpa denna bestämmelse på ett sätt som strider mot dess ordalydelse och syfte (dom av den 19 september 2013, Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/rådet, C-15/12 P, EU:C:2013:572, punkt 19 och där angiven rättspraxis).

57 I förevarande fall kan det konstateras att skillnaden i kommissionens tillvägagångssätt, såsom den godkändes av tribunalen i den första meningen i punkt 69 i den överklagade domen, enligt vilken ”[d]et, om det sker en betydande förändring av produktionskostnaderna för de ifrågavarande produkterna mellan den undersökningsperiod som tidigare beaktats och den nya undersökningsperioden, [är] berättigat att kommissionen när den bedömer huruvida antidumpningstullarna återspeglas korrekt i återförsäljningspriser för dessa produkter i unionen under den sistnämnda perioden, inte beaktar de återförsäljningspriser som tillämpats under den förstnämnda perioden, utan de kostnader som konstaterats under den nya undersökningsperioden”, inte härrör från en ”ändring av metod”, i den mening som avses i artikel 11.9 i grundförordningen, utan från en uppdatering av parametrarna avseende produktionskostnaderna för den aktuella produkten.

58 Det ska dessutom understrykas att kommissionen, som svar på skriftliga frågor som domstolen har sänt till den inom ramen för förevarande förfarande, har lämnat förtydliganden med avseende på denna skillnad i bedömningen av antidumpningstullarnas återspegling på återförsäljningspriserna i unionen. Kommissionen har uppgett följande:

”Beroende på omständigheterna i varje enskilt fall finns det flera relevanta jämförelsepunkter för att bedöma om en höjning av försäljningspriset för icke närstående kunder i unionen innefattar erlagda antidumpningstullar.

Om den faktiska situationen inte skiljer sig från den som rådde under den [ursprungliga] undersökningsperioden som ledde till införandet av [antidumpningstullen], består det första steget i att begränsa jämförelsen till återförsäljningspriserna (och de påföljande försäljningspriserna) under undersökningsperioden avseende återbetalning och priserna under den ursprungliga undersökningsperioden. Denna jämförelse mellan två intäkter under olika perioder är emellertid endast tillräcklig om de andra faktorer som kan påverka prisnivån har förblivit desamma som under den ursprungliga undersökningsperioden, eftersom priserna kan ha sjunkit eller ökat oberoende av införandet av antidumpningstullar.

Följaktligen kan ett andra steg, grundat på en jämförelse av kostnaderna, i synnerhet krävas när en undersökning avseende återbetalning eller interimsöversyn äger rum långt efter det att antidumpningstullarna initialt infördes. I det fallet kan återförsäljningspriset nämligen ha ändrats på grund av externa faktorer (såsom en ändring av exportkostnaderna, en höjning eller en sänkning av råvarupriserna, prisvariationer till följd av till exempel säsongsvariationen). … I de fall då andra faktorer har påverkat återförsäljningspriset bör man skilja mellan dessa andra faktorer och den eventuella inverkan av antidumpningstullen för att avgöra om en sådan tull faktiskt ’återspeglas’ i återförsäljningspriset.”

59 Av detta följer att enbart uppdateringen av parametern avseende produktionskostnaderna för den aktuella produkten, vilken kommissionen gjorde på grund av den betydande ökningen av dessa kostnader som ägde rum mellan den undersökning som ledde fram till förordning nr 172/2008 och den tredje och den fjärde undersökningsperioden avseende återbetalning som föregick antagandet av de omtvistade besluten, inte kan anses utgöra en ändring av metod i den mening som avses i artikel 11.9 i grundförordningen.

60 Tribunalen gjorde sig således skyldig till felaktig rättstillämpning när den, i punkt 69, i den överklagade domen slog fast att kommissionen inte hade använt samma metod som vid en tidigare undersökning.

61 Domstolen erinrar emellertid om att för det fall att en dom från tribunalen innehåller domskäl som strider mot unionsrätten, men domslutet framstår som riktigt enligt andra rättsliga grunder, innebär inte detta åsidosättande att avgörandet ska upphävas men domskälen ska ersättas (dom av den 26 juli 2017, rådet/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, punkt 75).

62 Så är fallet här. Såsom framgår av punkterna 57–59 ovan tillämpades samma metod i den mening som avses i artikel 11.9 i grundförordningen under de berörda undersökningarna, vilket innebär att tribunalen gjorde en riktig bedömning när den, i punkt 79 i den överklagade domen, slog fast att talan inte kunde vinna bifall på den grunden att nämnda bestämmelse hade åsidosatts.

63 De övriga argument som klaganden har anfört inom ramen för den första grundens andra del, vilka alla syftar till att ifrågasätta tribunalens bedömning att den påstådda ändringen av den metod som kommissionen påstås ha tillämpat i de omtvistade besluten var motiverad, är också verkningslösa av de skäl som anges ovan i punkterna 57–59.

64 Mot bakgrund av det ovan anförda kan överklagandet inte vinna bifall såvitt avser den första grundens andra del, eftersom den är verkningslös. Överklagandet kan följaktligen inte vinna bifall såvitt avser någon del av den första grunden.

Den andra grunden

65 Den andra grunden, som avser felaktig rättstillämpning vid tolkningen av artikel 11.10 i grundförordningen, består av två delar. I den första delen av denna grund har klaganden kritiserat tribunalen för att den, vid fastställandet av de nya exportpriserna, tillämpade ett felaktigt rättsligt kriterium, enligt vilket dessa priser inte endast skulle omfatta antidumpningstullarna utan även samtliga produktionskostnader för den aktuella produkten. I den andra delen av denna grund har klaganden kritiserat tribunalen för att den, med stöd av det på detta sätt utformade kriteriet, ansåg att det endast var genom uppgifter om priset ”levererat förtullat” som det kunde bevisas att antidumpningstullarna hade inkluderats i exportpriset.

Den andra grundens första del: Tribunalen har tillämpat ett felaktigt rättsligt kriterium för att fastställa de nya exportpriserna

– Parternas argument

66 Genom den andra grundens första del har RFA gjort gällande att tribunalen, i punkterna 72–75 i den överklagade domen, gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning vid tolkningen av artikel 11.10 i grundförordningen, genom att slå fast att de antidumpningstullar som bolaget hade betalat under den tredje och den fjärde undersökningsperioden avseende återbetalning inte återspeglades korrekt i återförsäljningspriser och påföljande försäljningspriser i unionen, eftersom exportpriserna inte täckte samtliga produktionskostnader för produkterna i fråga.

67 Tribunalens slutsats i dessa punkter är rättsligt felaktig, eftersom den varken stöds av de tillämpliga bestämmelserna i grundförordningen, det vill säga skäl 17 och artikel 11.10 i denna förordning, av punkt 4.1 b i kommissionens tillkännagivande om återbetalning av antidumpningstullar eller av kommissionens beslutspraxis.

68 Enligt klaganden krävs det enligt artikel 11.10 i grundförordningen endast att den part som begär återbetalning lägger fram avgörande bevis för att antidumpningstullarna återspeglas korrekt i återförsäljningspriser och påföljande försäljningspriser i unionen. Detta krav är uppfyllt om det kan fastställas att återförsäljningspriset och påföljande försäljningspriser i unionen hade ökat tillräckligt

mycket i förhållande till de priser som noterats under den ursprungliga undersökningsperioden. En sådan höjning återspeglar nämligen den omständigheten att antidumpningstullarna inkluderas i dessa priser.

69 Kommissionen anser att den andra grundens första del till viss del inte kan tas upp till sakprövning och till viss del är verkningslös, och att den i vart fall saknar grund.

– Domstolens bedömning

70 Enligt artikel 11.8 första stycket i grundförordningen kan en importör begära återbetalning av erlagd tull, om det framkommer att den dumpningsmarginal som ligger till grund för den tull som betalts har slopats eller sänkts till en nivå som är lägre än den gällande tullsatsen.

71 I artikel 11.10 i denna förordning har unionslagstiftaren föreskrivit en möjlighet att konstruera exportpriset, i den mening som avses i artikel 2.9 i nämnda förordning, utan att göra avdrag för det belopp som motsvarar erlagda antidumpningstullar, ”om avgörande bevis framläggs för att [beloppet] i fråga återspeglas korrekt i återförsäljningspriser och i påföljande försäljningspriser i [unionen]”.

72 I förevarande fall påpekade tribunalen, i punkt 71 i den överklagade domen, att ”artikel 11.10 i grundförordningen inte på något sätt [medför] – i den mån den rör frågan huruvida ’tullen i fråga återspeglas korrekt i återförsäljningspriser’ – att endast det belopp som motsvarar antidumpningstullen ska inkluderas i de nya försäljningspriserna utöver det tidigare tillämpade återförsäljningspriset för att den frågan ska kunna besvaras jakande. En tilläggstull ’återspeglas [endast] korrekt’ i förhållande till andra vanligtvis uppburna kostnader om den läggs ihop med dessa andra kostnader. Även om dessa andra kostnader ökar men återförsäljningspriset ökar i mindre mån, läggs tullen i praktiken emellertid endast delvis eller inte alls ihop med de andra kostnaderna, trots att ett belopp som motsvarar tullen har lagts på det tidigare tillämpade återförsäljningspriset”.

73 I punkterna 72–74 i den överklagade domen förklarade tribunalen varför den ansåg att den höjning med mer än 100 procent av återförsäljningspriset på den aktuella produkten i unionen mellan den ursprungliga undersökningen och den fjärde undersökningsperioden avseende återbetalning, vilken hade åberopats av klaganden, inte i sig var tillräcklig för att visa att antidumpningstullarna tillfullo hade återspeglats i dessa priser, genom att särskilt göra gällande att ”det räcker … att produktionskostnaderna har ökat med mer än de priser som tillämpats för att dessa – med beaktande av förändringen i produktionskostnaderna – inte ska anses återspegla antidumpningstullarna korrekt. Detta styrks i princip av den omständigheten, som åberopats av kommissionen, att produktionskostnaden, inklusive antidumpningstullen, i 99 procent av fallen inte täcktes av återförsäljningspriserna i unionen [under den fjärde undersökningsperioden avseende återbetalning]”.

74 Mot bakgrund av dessa omständigheter fann tribunalen, i punkt 75 i den överklagade domen, att kommissionen inte hade gjort sig skyldig till något fel när den drog av antidumpningstullarna från det pris till vilket produkten för första gången såldes vidare till en oberoende köpare i unionen för att beräkna det konstruerade exportpriset för den fjärde undersökningsperioden avseende återbetalning, eftersom klaganden inte hade styrkt att dessa tullar återspeglades korrekt i det första av dessa två priser.

75 Domstolen konstaterar inledningsvis att i den mån punkterna 72–75 i den överklagade domen, vilka endast har bestritts av klaganden inom ramen för den andra grundens första del, endast avser den fjärde undersökningsperioden avseende återbetalning, saknar klagandens argument avseende den tredje undersökningsperioden avseende återbetalning verkan.

76 Vidare kan klagandens påståenden vilka tas upp i punkterna 66 och 68 ovan inte tas upp till sakprövning, eftersom de, såsom generaladvokaten i sak har påpekat i punkterna 82 och 83 i sitt förslag till avgörande, syftar till att ifrågasätta tribunalens bedömning av de faktiska omständigheterna i punkterna 72–75 i den överklagade domen. Enligt domstolens fasta rättspraxis (se, för ett liknande resonemang, dom av den 26 mars 2020, Larko/kommissionen, C-244/18 P, EU:C:2020:238, punkt 25 och där angiven rättspraxis) ankommer det inte på domstolen att i ett mål om överklagande pröva sådana bedömningar, förutom i de fall då de grundar sig på en missuppfattning av handlingarna i målet, vilket inte har påståtts i förevarande fall.

77 Det ska också påpekas att de omständigheter som klaganden har anfört i detta sammanhang inte innehåller några rättsliga argument som visar på vilket sätt tribunalen skulle ha gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning. Dessa redogörelser uppfyller således inte kraven i rättspraxis enligt vilka det i ett överklagande klart ska anges på vilka punkter den dom som det yrkas upphävande av ifrågasätts samt de rättsliga grunder som specifikt åberopas till stöd för detta yrkande (se, för ett liknande resonemang, dom av den 7 november 2013, Wam Industriale/kommissionen, C-560/12 P, ej publicerad, EU:C:2013:726, punkt 42).

78 Domstolen konstaterar vidare att klaganden inte heller har anfört några rättsliga argument för att visa på vilket sätt tribunalens synsätt i de omtvistade punkterna i den överklagade domen, inom ramen för den andra grundens första del, avviker från de bestämmelser i grundförordningen som nämns i punkt 67 ovan, eller från punkt 4.1 b i kommissionens tillkännagivande om återbetalning av antidumpningstullar.

79 Vad slutligen gäller RFA:s argument att detta synsätt från tribunalens sida strider mot institutionernas tidigare beslutspraxis, räcker det att påpeka att det enligt fast rättspraxis endast är inom ramen för artikel 11.10 i grundförordningen som frågan huruvida antidumpningstullarna återspeglas i återförsäljningspriser och påföljande försäljningspriser i unionen ska bedömas och inte med hänsyn till en beslutspraxis som rådet eller kommissionen uppges ha tillämpat tidigare (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 15 november 2011, kommissionen och Spanien/Government of Gibraltar och Förenade kungariket, C-106/09 P och C-107/09 P, EU:C:2011:732, punkt 136 och där angiven rättspraxis).

80 Mot bakgrund av vad som anförts ovan finner tribunalen att den andra grundens första del till viss del inte kan tas upp till sakprövning och till viss del är verkningslös.

Den andra grundens andra del: Tribunalen har felaktigt begränsat omfattningen av den bevisning som krävs enligt artikel 11.10 i grundförordningen till att endast avse uppgifter om priset ”levererat förtullat”

– Parternas argument

81 Genom den andra grundens andra del har RFA kritiserat tribunalen för att, i punkterna 77 och 78 i den överklagade domen, ha funnit att uppgifterna ”levererat förtullat” var de enda uppgifter som kunde styrka att återförsäljningspriserna i unionen för den aktuella produkten inbegrep antidumpningstullarna. Härigenom begränsade tribunalen omfattningen av den bevisning som kunde godtas enligt artikel 11.10 i grundförordningen. Klaganden har vidare kritiserat tribunalen för att den fann att de uppgifter som klaganden hade lämnat och som grundade sig på priserna ”fritt fabrik” och ”cif” var ofullständiga och därför inte kunde användas.

82 Enligt RFA ankom det på kommissionen att, enligt det rättsliga kriterium som den fastställt i punkt 4.1 b i tillkännagivandet om återbetalning av antidumpningstullar, kontrollera och bekräfta huruvida höjningen av återförsäljningspriserna i unionen mellan den ursprungliga undersökningen och den tredje och den fjärde undersökningsperioden avseende återbetalning korrekt inbegrep antidumpningstullarna. Kommissionen har i detta avseende erinrat om den rättspraxis enligt vilken ett

sådant meddelande är bindande för kommissionen om det inte strider mot överordnade rättsregler (dom av den 28 januari 1992, Soba, C-266/90, EU:C:1992:36, punkt 19, och dom av den 2 december 2010, Holland Malt/kommissionen, C-464/09 P, EU:C:2010:733, punkt 47).

83 Det enda krav som ställs på klaganden i egenskap av den som begär återbetalning av antidumpningstullar, är således att lägga fram avgörande bevis till stöd för att det skett en förändring i prissättningen i förhållande till icke närstående kunder på unionsmarknaden till följd av införandet av dessa tullar. I avsaknad av preciseringar i detta avseende i de tillämpliga rättsliga bestämmelserna, saknar det betydelse om dessa bevis har lagts fram på grundval av priser ”levererat förtullat”, ”fritt fabrik” eller ”cif”.

84 I detta hänseende har RFA preciserat att bolaget har försett kommissionen med flera olika avgörande bevis som visar utvecklingen av dess priser, vilka fastställts som priser ”fritt fabrik” och ”cif” vid unionens gräns, från den ursprungliga undersökningen till och med den fjärde undersökningsperioden avseende återbetalning. Dessa priser fastställdes på grundval av de faktiska priserna ”levererat förtullat” och inkluderade det belopp som motsvarade antidumpningstullen. De uppgifter som lämnats av klaganden visade att återförsäljningspriset hade höjts med 193 procent i ledet ”fritt fabrik” och med 142 procent i ledet ”cif” jämfört med den ursprungliga undersökningsperioden. Denna höjning täckte gott och väl såväl antidumpningstullen på 22,7 procent som den ökning med 100 procent av tillverkningskostnaderna för den aktuella produkten som kommissionen har angett för samma perioder.

85 RFA har i sin replik tillagt att det har svårt att förstå varför kommissionen anser att endast priserna ”levererat förtullat” utgör priser vid unionens gräns, trots att den i de omtvistade besluten angav att även priserna ”fritt fabrik” och ”cif” utgjorde sådana priser. Denna bedömning stöds av tribunalens överväganden i punkt 24 i den överklagade domen, där det anges att ”[v]ad gäller fastställandet av exportpriset har kommissionen angett att detta i slutändan även ska justeras till nivån ’fritt fabrik’ för att möjliggöra en lämplig jämförelse med normalvärdet. Kommissionen har erinrat om att [RFA] var ett företag med anknytning till CHEMK och KF och att det följaktligen, för att erhålla ett tillförlitligt exportpris, enligt artikel 2.9 i grundförordningen var nödvändigt att konstruera detta pris utifrån det första återförsäljningspriset till en oberoende köpare i unionen. Kommissionen har påpekat att det i detta fall oftast rörde sig om ett pris ’levererat förtullat’, det vill säga alla kostnader som säljaren har vid ankomsten till leveransorten (klaganden hade tillämpat ett sådant pris i 79 procent av fallen under den tredje undersökningsperioden avseende återbetalning och i 89 procent av fallen under den fjärde perioden). Kommissionen har även erinrat om att exportpriset var priset vid unionens gräns, vilket normalt motsvarar priset [’cif’], det vill säga alla kostnader som uppkommit före gränspassagen vilka ingår i priset …”.

86 Kommissionen anser att överklagandet inte kan vinna bifall på den andra grundens andra del.

– Domstolens bedömning

87 Såsom har påpekats i punkt 71 ovan har unionslagstiftaren i artikel 11.10 i grundförordningen föreskrivit en möjlighet att inte dra av antidumpningstullarna från det konstruerade exportpriset om den som ansöker om återbetalning lägger fram ”avgörande bevis” för att dessa tullar återspeglas korrekt i återförsäljningspriser och i påföljande försäljningspriser i unionen.

88 Såsom generaladvokaten har påpekat i sak i punkt 92 i sitt förslag till avgörande kan bevis för att antidumpningstullarna återspeglas i återförsäljningspriser och i påföljande försäljningspriser i unionen, framläggas genom alla medel under förutsättning att de är ”avgörande”.

89 I förevarande fall påpekade tribunalen bland annat, i punkt 77 i den överklagade domen, efter att ha preciserat att bedömningen av antidumpningstullarnas återspegling på återförsäljningspriset i unionen ska göras i handelsledet efter betalningen av tullen, det vill säga, i ett handelsled där priset återspeglar ytterligare kostnader utöver de kostnader som beaktats i ledet för priser ”fritt fabrik” eller ”cif”, att kommissionen i samband med bedömningen av återförsäljningspriserna i unionen, i enlighet med artikel 11.10 i förordningen, ska analysera dessa priser med beaktande av alla omkostnader som har tillkommit före denna återförsäljning. Enligt tribunalen är nämligen ”en analys av de priser som fastställts i skedet för priser ’fritt fabrik’ eller [’cif’] … inkonsekvent, även om antidumpningstullarna läggs till dessa priser på ett artificiellt sätt vilket [RFA] gör gällande har skett, det vill säga utan att beakta ett visst antal omkostnader som har tillkommit före denna återförsäljning”.

90 Tribunalen tillade i nämnda punkt att det inom ramen för denna bedömning var nödvändigt att kontrollera om de uppgifter som importören i fråga hade lämnat visade att det pris som dessa köpare faktiskt hade betalat under undersökningsperioden återspeglade antidumpningstullarna korrekt. I förevarande fall ansåg tribunalen att denna kontroll hade underlättats på grund av att RFA till största delen sålde den aktuella produkten på grundval av priser ”levererat förtullat”, vilka omfattade samtliga kostnader som hade uppkommit före leveransen.

91 Mot bakgrund av dessa omständigheter fann tribunalen, i punkt 78 i den överklagade domen, att det, för att uppfylla den bevisbörda som åligger klaganden enligt artikel 11.10 i grundförordningen, inte var tillräckligt att stödja sig på prisutvecklingen under skedet för priser ”fritt fabrik” eller ”cif”, även om antidumpningstullarna lades till, för att styrka att antidumpningstullarna återspeglades i bolagets återförsäljningspriser i unionen under den tredje undersökningsperioden avseende återbetalning. För att göra detta borde klaganden ha lagt fram bevis för att priserna ”levererat förtullat” som bolaget tillämpade under perioden i fråga täckte alla omkostnader som hade tillkommit, inklusive antidumpningstullarna, vilket klaganden emellertid inte hade gjort. Det var således riktigt av kommissionen att dra av antidumpningstullarna från det pris till vilket produkten för första gången såldes vidare till en oberoende köpare i unionen för att beräkna det konstruerade exportpriset för den tredje undersökningsperioden avseende återbetalning.

92 Domstolen konstaterar inledningsvis att i den mån punkterna 77–78 i den överklagade domen, vilka endast har bestritts av klaganden inom ramen för den andra grundens andra del, endast avser den tredje undersökningsperioden avseende återbetalning, saknar klagandens argument avseende den fjärde undersökningsperioden avseende återbetalning verkan.

93 Det ska vidare preciseras att bevisbördan enligt artikel 11.10 i grundförordningen, tvärtemot vad klaganden har gjort gällande, åvilar den part som begär återbetalning, eftersom kommissionen enligt denna bestämmelse endast ska undersöka innehållet i den bevisning som denna part har lagt fram och utföra de kontroller som ligger till grund för denna prövning, för att fastställa huruvida nämnda part på ett tillfredsställande och avgörande sätt har visat att antidumpningstullen återspeglas korrekt i återförsäljningspriserna i unionen.

94 Vidare bedömer domstolen att unionslagstiftaren genom att använda adjektivet ”avgörande” i artikel 11.10 i grundförordningen avsåg att inom ramen för denna bestämmelse införa en bevisnivå som är ännu högre än den som generellt föreskrivs i grundförordningen. Denna tolkning stöds av punkt 4.1 b i kommissionens tillkännagivande om återbetalning av antidumpningstullar, i den mån den kräver att den part som begär återbetalning på ett obestridligt sätt kan bevisa att tullen återspeglas korrekt i återförsäljningspriser och försäljningspriser i senare led i unionen.

95 I förevarande fall bedömde kommissionen, efter att ha undersökt samtliga bevis som klaganden hade lagt fram, att nämnda bevis inte visade på ett avgörande sätt, i den mening som avses i artikel 11.10 i grundförordningen, jämförd med punkt 4.1 b i kommissionens tillkännagivande om återbetalning av antidumpningstullar, att antidumpningstullarna obestridligen och korrekt återspeglades i

återförsäljningspriserna i unionen. I de ifrågasatta punkterna i den överklagade domen kom tribunalen fram till samma slutsats efter att ha gjort en egen bedömning av de bevis som klaganden hade lagt fram.

96 RFA:s argument att tribunalen begränsade omfattningen av den bevisning som kunde godtas enligt artikel 11.10 i grundförordningen till att endast avse uppgifter om priserna ”levererat förtullat” grundar sig således på en felaktig tolkning av den överklagade domen.

97 Detta argument kan således inte godtas.

98 Detsamma gäller RFA:s påståenden i punkterna 82 och 83 ovan, genom vilka klaganden i huvudsak har kritiserat tribunalens tillämpning av reglerna om fördelningen av bevisbördan enligt artikel 11.10 i grundförordningen, eftersom huvuddelen av bevisbördan i den mening som avses i denna bestämmelse, såsom påpekats i punkt 93 ovan, åligger klaganden. RFA:s bedömning att det endast behövde lägga fram bevisning för att det hade skett en förändring av beteendet i fråga om priset på den aktuella produkten i förhållande till icke närstående kunder i unionen, till följd av införandet av antidumpningstullen, är således felaktig.

99 Vad slutligen gäller RFA:s påstående att det framgår av punkt 24 i den överklagade domen att kommissionen i de omtvistade besluten medgett att priserna ”fritt fabrik” och ”cif”, i likhet med priset ”levererat förtullat”, utgjorde priser vid unionens gräns, räcker det att konstatera att denna punkt inte avser frågan om antidumpningstullarnas återspegling på återförsäljningspriset i unionen, utan frågan om den justering som ska göras enligt artikel 2.10 i förordningen för att säkerställa en rättvis jämförelse mellan normalvärdet och exportpriset. Såsom tribunalen påpekade i punkt 77 i den överklagade domen är sådana justeringar inte relevanta inom ramen för de bedömningar som görs med stöd av artikel 11.10 i grundförordningen.

100 Klaganden kan således inte vinna framgång med detta påstående.

101 Mot bakgrund av det ovan anförda kan överklagandet inte vinna bifall såvitt avser den andra grundens andra del, eftersom den till viss del är verkningslös och till viss del saknar stöd. Överklagandet kan följaktligen inte vinna bifall såvitt avser någon del av den andra grunden.

102 Av det ovan anförda följer att överklagandet ska ogillas.

Rättegångskostnader

103 Enligt artikel 184.2 i domstolens rättegångsregler ska domstolen besluta om rättegångskostnaderna när överklagandet ogillas.

104 Enligt artikel 138.1 i samma rättegångsregler, som enligt artikel 184.1 ska tillämpas i mål om överklagande, ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna om detta har yrkats.

105 Kommissionen har yrkat att klaganden skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom klaganden har tappat målet, skall kommissionens yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (andra avdelningen) följande:

1) Överklagandet ogillas.

2) RFA International LP ska ersätta rättegångskostnaderna.

Underskrifter